

OD POLITÍ VRABELA K BRNĚNSKÉ VRAŽDĚ. A co dál? Deukrajinizace a denacifikace ČR - To je náš úkol!

- CZ24 News | 15. června 2023

ČESKO: RADEK POKORNÝ se zamýšlí nad stále se zrychlujícími politickými procesy s disidenty, které za Fialovy kyjevské vlády rostou jako houby po dešti a varuje před stupňováním agresivity ukrajinských aktivistů, která se rychle může obrátit pro svým strůjčům, protože platit si své vrahy už dlouho nebudeme

Represe Fialovy vládní mašinérie se stupňují. Tak, jak se propadá ekonomika a důvěra lidí v pětidemoliční vládu, začíná být režim stále nervóznější. Tento týden udeřil hned dvakrát proti nepodvoleným občanům. Protektorátní vláda tak udělala další krok k prohloubení tyranie v naší zemi.

Po rozsudcích nad aktivisty Patrikem Tušlem a Tomášem Čermákem na začátku prosince minulého roku, které poslal okresní soud v Kladně za mříže kvůli údajně nenávistným výrokům o Ukrajincích ve videích, a po odsouzení historika Josefa Skály spol. a jednoho z opozičních vůdců Ladislava Vrabely, sáhla státní moc opět mezi mírové aktivisty a odsoudila předlistopadového disidenta a Husákova politického vězně Slávka Popelku.

Udavači a disidenti

Ve stejný den obvinila policie také mírovou aktivistku a bývalou ambasadorku nezávislé Doněcké lidové republiky v ČR Nelu Liskovou, kterou udal za její veřejně projevené názory na sociálních sítích bývalý ministr kultury za lidovce a kamarád Sudeťáků a Banderovců, snaživý práškač Daniel Herman. Navázal tak na udavačskou tradici v době německého protektorátu. Nutno říci, že v pražské kavárně se tento způsob “komunikace” stal již zcela běžným. Když se neumím smířit, že někdo má jiný názor, pošlu na něho policii, aby si uvědomil, jak funguje “liberální” demokracie.

Tak jako syn bývalého předsedy ODA a senátora Daniela Kroupy, který zorganizoval lynč na učitelku Martinu Bednářovou. Dovolila si ve třídě přednést jiný, než vládou předepsaný názor na válku Západu proti Rusku na Ukrajině. Ukrajina, která patří mezi nejzkorumpovanější státy světa, se na Západě stala nedotknutelným tabu. Logicky. Vždyť zde byl realizován dávný projekt přetvoření Maloruska jako nástupního prostoru pro útok proti Rusku, jak o tom snil Adolf Hitler a jeho globalističtí nástupci.

Mocenské aliance kolaborantů opírající se o cizí moc

Současně se rozjela hrůzná mašinérie, která počítala s vyprovokováním ruského vstupu na ukrajinské území a započetí krvavé války mezi Slovy za pomoci dodávek západních zbraní za miliardy dolarů, mající za cíl oslabení Ruska až po jeho zničení a rozchvácení jeho nerostného bohatství. Nadnárodní korporace ovládající přes západní organizace (EU a NATO) prakticky všechny evropské státy a USA tento plán od nástupu Bidena společně se zbrojními koncerny nadšeně podporují.

Součástí tohoto nového paradigmatu je i podepsaná vazalská smlouva mezi ČR a USA a nevídaná aktivizace kolaborantů po nástupu Fialovy vlády, která tak jako v době německého protektorátu vytváří živnou půdu pro ty nejhorší typy udavačů, kariéristů a prospěchářů.

Tak jako po březnu 1939 vznikají mocenské aliance kolaborantů opírající se o cizí moc, kteří si nepřejí, aby byli konfrontováni se svým zločinným a vlastizrádným jednáním, neboť v hloubi srdce – i přes goebbelsovskou propagandu valící se dnem i nocí ze všech mediálních kanálů hlavního proudu – tuší, že by mohli být postaveni po pádu režimu před skutečnou spravedlnost. Prozatím tedy vytvářejí atmosféru, která je tolik podobná nejen té předlistopadové, ale stále více té válečné, kdy za poslech londýnského či moskevského rozhlasu hrozil trest smrti.

Trest za nesprávné názory

Dnes sice už trest smrti není v módě, ale každý, kdo čte či poslouchá “štvavé vysílačky” (svobodné alternativní weby) a rozšiřuje, jakkoliv jejich obsah, musí počítat s tím, že tajná policie společně s vládní protektorátní mocí, udělají vše pro to, aby nepodvolené zastrašily. Pomocí sítě udavačů jsou vyhledáváni stateční občané, proti kterým státní moc poté praktikuje represe – tak jako každá tyranie.

Rozpracování potížitů se řídí jednoduchým pravidlem. Udavačské guerilly slídící po sociálních sítích ohlásí nedovolené informace či názory, a potom jde všechno jako na drátkách. Policejní výsledky (nedávno před jedním z nich skončila i [předsedkyně Trikolory Zuzana Majerová](#), kterou [udal](#) za poznámku na sociálních sítích, její bývalý kolega poslanec za STAN [Petr Letocha](#)), obvinění, až po soudy, které pracují na politikou objednávkou stejně jako v dobách německého protektorátu či předlistopadového režimu.

Každý, kdo se rozhodne hájit své právo na svobodu projevu zaručené ústavou musí počítat s následky. A nejde o pár jednotlivců. Kromě zhruba dvou set rozpracovaných disidentů, kteří jsou ve fázi vyšetřování, obvinění či odsouzení, jsou u nás již tisíce občanů, kteří museli z politických důvodů opustit svá zaměstnání, zejména ve státní správě, neboť jim bylo naznačeno, že jich názory se neslučují s novou válečnou rétorikou protektorátní vlády.

Ani nemuseli mít na sociálních sítích svatojiřskou stuhu, stačilo, když místo ukrajinské vlajky, která je poznávacím znamením vládnoucí kasty kolaborantů, měli českou vlajku, která je prý pouze zástupným symbolem za vlajku ruskou nebo symbol Z, který byl kolaborantskou fialovou klikou povýšen na úroveň nacistických symbolů – jež naopak ve skutečnosti – a zcela beztrestně – zdobí české zbraně dodávané na východní frontu

Disident a Husákův vězeň Slávek Popelka znovu odsouzen

Za symbol Z na svém batohu byl před měsícem odsouzen Jakub Jašek, kterému na to přišli “popírání genocidy” (kupodivu se tím nemyslí skutečná genocida Rusů pučistickým kyjevským režimem v Doněcku a Luhansku po roce 2014). U Obvodního soudu pro Prahu 1 vyfasoval půlroční podmínku a peněžitý trest 12 tisíc korun a také roční zákaz pobytu na území Prahy. Jašek se totiž zúčastnil březnové demonstrace, proti vládě, na které měl na batohu „proruské“ symboly. Účastnil se také protestu občanů, který po skončení demonstrace zorganizoval před Národním muzeem disident [Slávek Popelka](#), když vyzýval k odstranění ukrajinské vlajky jako symbolu ponížení českého národa.

Toho soud tento týden za to odsoudil ke čtyřměsíční podmínce se zkušební dobou na rok a půl. Na 18 měsíců mu zároveň zakázal pobyt na území Prahy. „Příště může vlajka i shořet, když to nepůjde

jinak," řekl vzdorně u soudu neponížený Popelka. Před rozsudkem konstatoval, že se cítí nevinný a výzva ke stržení vlajky je podle něj maximálně přestupek. Považuje totiž přinejmenším za nevhodné, aby na Národním muzeu visela vlajka cizího státu.

Vše dal do souvislosti se svým názorem na invazi vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968. „Jsem pamětník roku 1968 a dobře si pamatuju, kdo k nám tehdy přijel," uvedl disident. „My jsme jim říkali Rusáci a když jsme je oslovili, řekli nám, že jsou Ukrajinci. V roce 1968 k nám přijeli Ukrajinci a Asiaté a oni také odhlasovali v politbyru, které tehdy mělo absolutní moc v Sovětském svazu, invazi. Tam bylo z dvanácti členů politbyra sedm Ukrajinců a jenom jeden zástupce Ruska," uvedl Popelka.

„Vaším primárním zájmem bylo strhnout dav, strhnout lidi za účelem násilného proniknutí do budovy Národního muzea," tvrdila soudkyně Eva Švíglerová. Jako stěžejní důkazy označila především kamerové záznamy. „Je zřejmé, že vaším zájmem bylo vyburcovat dav, eskalovat situaci, eskalovat napětí, a tím podněcovat k trestnému činu." Jednáním podle ní Popelka překročil hranice svobody slova – které tímto určila.

Deukrajinizace a denacifikace ČR bude náš úkol

Svoji nevoli s vlivem Ukrajiny vyjádřila na sociálních sítích také aktivistka a členka domobrany [Nela Lisková](#), která vyzvala k denacifikaci České republiky. Kvůli výzvě k denacifikaci a deukrajinizaci ČR, policie zahájila úkony trestního řízení. „Doufám, že každý, kdo podporuje tuto nacistickou zřůdu a jeho stoupence, ponese plnou zodpovědnost. Deukrajinizace a denacifikace ČR, to bude náš úkol!" napsala Lisková na sociální síti a tweet doprovodila fotografií Vladimíra Zelenského. Po udání [Daniela Hermana](#) ihned následovalo obvinění ze strany policie.

Není divu. Každý projev nesouhlasu je protektorátní vládou, jejími udavači a policií bedlivě sledován a komanda se mají co ohánět, aby všechny projevy „nenávisti" byly rychle umlčeny. Tím spíše, že dochází stále častěji ke konfliktům mezi ukrajinskými migranty a domácím obyvatelstvem.

Stalo se totiž to, co se muselo zákonitě stát. Servilní podpora Ukrajincům, se odrazila v jejich drzosti, v pocitu beztrestnosti a nadřazenosti nad domácími. Nárůst ukrajinské kriminality hlásí všechna města, kde je větší koncentrace těchto „uprchlíků před válkou" (respektive před mobilizací). Mnozí z nich jsou napojeni na vyhlášený ukrajinský organizovaný zločin, který je před mobilizací uschoval – za blahosklonného přihlížení pětidemoliční vlády – v naší zemi. A ještě jim dál zvyšuje apanáže z našich daní – asi aby měli krytý provoz svých luxusních vozů.

Od politik Vrabela k brněnské vraždě

Dramatická je zejména situace v Plzni a v Brně. V Plzni tento týden údajný ukrajinský „hrdina od Mariupolu" za které se mnoho naší vládou vydržovaných zločinců vydává, namol opilý zbil dvojici mladých lidí – protože mu dívka drze odmítla dát cigaretu.

V Brně zase jeden jiný "hrdina" zaútočil na několik mladíků, z nichž jeden na místě zemřel a druhý je těžce zraněn. Nela Lisková měla naprostou pravdu: Naše země se stále více propadá do ukrajinského teroru a stále více Banderovců a příznivců Zelenského, používá metody, které jsou proti odpůrcům kyjevského nacismu v Kyjevě běžné. Nedávno skupina Ukrajinců zaútočila barvou na Ladislava Vrabela, kterého polili po demonstraci zelenou barvou na znak jeho údajné kolaborace s Ruskem. Zvláště znepokojivý je fakt, že i když je pořadatelé zadrželi – policie je nechala jít. Na rozdíl od našich protestujících občanů – tihle jsou nedotknutelní. Teprve když vraždí, je to už "přes čáru".

Zřejmě se čeká na to, až tlupy ukrajinských banderovců budou u nás lynčovat a házet nepohodlné

poslance do popelnic. Tak jak se to tento týden stalo bývalému poslanci za stranu regionů Tarasi Černovolovi, kterého před nacpáním do popelnice rovněž polili banderovci zelenou barvou. Tyto metody se jistě setkají s potleskem stále více zfašizované pražské kavárny, která ve svých nenávistných komentářích ke všemu ruskému, nebo ke všem kdo nemávají žlutomodrým hadrem, dosahuje už delší dobu, vyhecována protiruskou propagandou českých médií, diagnostických parametrů. Tato nenávist však trestná není. Naopak. Za tu se udělují granty.

Lze to stupňovat donekonečna? Určitě ne. Dvojí metr na agresivní a zfanatizované kolaboranty z pražské kavárny, jejichž skutečné nenávistné projevy nechávají státní orgány v klidu, se mohou stát rozbuškou, která brzy může vést ke skutečným tvrdým střetům v naší zemi. Pořád ještě u nás platí přísloví:

Kdo jinému jámu kopá...

AUTOR: Radek Pokorný

[ZDROJ](#)